

عنوان مقاله:

میزان علاقه دختران به آموزش مجازی و رابطه خشونت کلامی والدین به (یکدیگر با این علاقه در دوره قرنطینه کرونا

محل انتشار:

اولین همایش ملی چالش های خانواده در دوران کرونا و پسا کرونا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدمهدی متولیان - استادیار گروه آموزش و اشتغال زنان دانشگاه مازندران

فاطمه صادقیور درزی - کارشناس علوم تربیتی آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

هدف با توجه به اجباری شدن آموزش مجازی در دوره‌هایی مانند دوره قرنطینه کرونا، نیاز است که علاقه دانش آموزان به این شیوه آموزش و دلایل علاقه آنان بررسی شود. در این راستا تحقیق حاضر تلاش دارد به بررسی رابطه خشونت کلامی والدین به یکدیگر و میزان علاقه دانش آموزان به آموزش مجازی بپردازد. روش جامعه آماری تمامی ۲۴۷ دانش آموز مدرسه دخترانه دولتی مقطع متوسطه اول منطقه یک آموزش و پرورش بابل هستند نوع تحقیق همبستگی و ابزار جمع آوری داده ها پرسش نامه می باشد. نتیجه گیری: نتایج نشان میدهد که تنها ۲۸/۴ درصد از پاسخگویان کلاسهای غیر حضوری را بهتر از کلاسهای حضوری می دانند. ۳۵/۳ درصد هم کلاسهای غیر حضوری را بیشتر دوست دارند و ۱۹/۶ درصد هم گزارش دادند که از کلاسهای غیر حضوری بیشتر مطلب یاد گرفته اند بر اساس گزارش دختران ۴۵/۳۱ درصد پدران نسبت به زنان خشونت کلامی روا داشتند، اما در مقابل ۳۸/۹ درصد از مادران نسبت به همسران خشونت کلامی روا داشتند بین میزان علاقه دختران به کلاس مجازی با خشونت کلامی پدر به مادر رابطه معنی داری وجود ندارد اما بین میزان علاقه دختران به کلاس مجازی با خشونت کلامی مادر به پدر رابطه معنی داری وجود دارد. تفاوت معنی داری در میزان علاقه به آموزش مجازی در بین دو گروه از دختران دانش آموزی که مادرشان به پدرشان خشونت کلامی روا داشته اند و یا روا نداشته اند وجود دارد. یعنی دخترانی که در خانواده شاهد خشونت کلامی بیشتر مادر به پدر بودند تمایل کمتری به کلاس مجازی دارند ولی درباره خشونت پدر به مادر چنین رابطه ای نبود. پیشنهاد میشود به خانواده ها آموزش داده شود که خشونت پدر به مادر عادی انگاشته نشود.

کلمات کلیدی:

دختران دانش آموز، آموزش مجازی، کرونا، خشونت، پدر، مادر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1813655>

